

det 14de Aar, at de blive admitterede til at tage Bestemmelse om deres Fremtid, og jeg kan ikke tro, at et ungt Menneske, som er henimod 16 Aar gammel, ikke skulde kunne være i Stand til, i alt Fald efter Naadsførel med Foreldre og Værger, at tage en saadan Beslutning. Jeg kan ikke tro, at det er uforsvarligt at lade dem tage en saadan Beslutning, og jeg tror, at det ikke alene er for Søværnets Vedkommende, at det er nødvendigt at tage Bestemmelse i den Alder; det er vist omtrent nødvendigt for næsten alle andre Forhold her i Livet. Men denne Anskuelse har bragt det andet Thing til at bestemme, at de unge Mennesker først efter at have havt 2 Aars Søfart efter deres fyldte 15de Aar kunne stedes til Afgangsexamen ved Søofficersskolen. Det andet Thing har dernæst bestemt, at denne Afgangsexamen skulde svare mindst til den udvidede Preliminærexamen i Forbindelse med en Prøve i den Navigation, der foredes til Styrmandsexamens tvende Afdelinger. Efter det 15de Aar skal saaledes det unge Menneske fare 2 Aar til Søs; han bliver altsaa henved 18 Aar for at faae disse 2 Aars Søfart. Saa skal han underlæste sig den Prøve, der svarer til den udvidede Preliminærexamen; dertil behøves nødvendigvis en Forberedelse, og om end han, inden han tiltraadte sin 2 Aars Søfart, havde bragt det saa vidt, at han kunde have taget den mindre Preliminærexamen, hvortil der dog, tror jeg, vilde høre en særlig Begavelse og megen Flid, saa er der en høj Grad af Sandsynlighed for, at han i de 2 Aar, hvori han har faret til Søs og ikke har havt Leilighed til at beskæftige sig med Studier, vil have glemt en stor Del af, hvad han har lært tidligere. Han maa saaledes begynde paany, og for at tage Afgangsexamen, som jo foruden den udvidede Preliminærexamen tillige omfatter hele den Navigation, der hører til Styrmandsexamen, tror jeg ikke jeg regner for høit, naar jeg siger, at han vil behøve 1½ indtil 2 Aar. Saaledes vil man faae det unge Menneske optaget paa Søofficersselevskolen, som den foreslaas kaldet, i en Alder af omtrent 20 Aar, maaske mellem 19 og 20 Aar, men i Reglen i en Alder af 20 Aar, og han skal nu forblive 2 Aar paa Skolen; i den Tid skal der bibringes ham de faglige Kundskaber, udvidede Kundskaber i Sprog og den hele militære Uddannelse. Hans Uddannelse til Søs, som jo dog umulig kan forudsættes at være afsluttet ved hans to Aars Koffardifart, indskrænkes efter Forslaget til 2 Søtogter af 3 Maaneders Varighed med en Seilbrig, altsaa med et Skib af omtrent samme Slags, som der er Sandsynlighed for, at han har faret med til Koffardis. Jeg tror ikke, at man vil kunne faae tilstrækkelig uddannede Officerer paa den Maade, hverken i videnskabelig eller i militær Henseende, og jeg tror ikke, jeg brugte for stærkt et Udtryk i det andet Thing, dengang jeg udtalte, at en saadan Uddannelse vilde bidrage til, at Sø-

værnet gik over til at blive en maritim Militz. Man har i Lovforslaget i det andet Thing søgt at høde paa den mangelfulde Uddannelse ved at etablere saakaldte Søofficersskoler. Man har bibeholdt Regjeringsforslagets Bestemmelse om, at Herrens Officersskole tillige skulde tjene til videre Uddannelse ogsaa for Søværnets Officerer, men ved Siden deraf har man bestemt, at der hver Vinter skulde i et vist Antal Maaneder over visse Discipliner holdes Foredrag, som alle Søværnets Officerer til deres fyldte 30te Aar skulde frekventere. Jeg vil ikke tale om, at, naar disse Foredrag skulde staa aabne for alle Officerer, vilde det jo næsten blive nødvendigt hvert Aar at holde de samme Forelæsninger, og naar man saaledes vilde tvinge unge Mænd til i 6, 7 eller 8 Aar bestandig at følge de samme Foredrag, vilde det vistnok virke sløvende istedetfor oplivende; men jeg tror i det Hele ikke, at disse saakaldte Søofficersskoler paa nogen Maade ville kunne erstatte den mangelfulde Uddannelse, som den unge Søofficer faar i den i Forslaget bestemte Søofficersselevskole. — De samme Indvendinger gjælde ogsaa med Hensyn til Bestemmelserne for disse fortsatte Underofficersskoler. Tjeneren vil desuden i en væsentlig Grad lægge Hindringer i Veien for, at Underofficererne og ligeledes Officererne kunne besøge disse Forelæsninger, og Hindringerne ville jo blive større og større, jo mere man indskrænker Rammerne. — Dette er de væsentligste Indvendinger, jeg har at gjøre mod Lovforslaget, saaledes som det er blevet affattet i det andet Thing, og jeg har troet det rigtigt, at jeg allerede ved Sagens første Behandling her udvillde mine Anskuelser i saa Henseende for det høie Thing.

Tuzen: Det Lovforslag om Søværnets Ordning, som i nærværende Samling har været foreslagt af Regjeringen, støtter sig i det Væsentligste til den nu bestaaende Lov af 24de April 1868; der er paa intet Punkt noget Brud paa de Principer, hvorpaa den nu bestaaende Lov er bleven bygget, og Revisionen er væsentlig gaaet ud paa Forbedringer og Forandringer i den bestaaende Lov, saaledes som Erfaringen har viist, at det maatte være hensigtsmæssigt og ønskeligt. Loven af 1868 indførte allerede adskilligt Nyt; naar den nu i de 7—8 Aar, hvori den har virket, har viist sig at være anvendelig og i det Hele taget at føre til en heldig eller i alt Fald brugbar Organisation, er det i det Væsentlige erkjendt fra alle Sider, at det er den eneste Maade, der fører til Fasthed i Organisationen og Institutionerne, at man ved en Revision bliver staaende ved at udvikle det allerede givne Grundlag. Det Lovforslag derimod, som foreligger, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, følger ikke ganske denne Vej. Det har vel i sig optaget en stor Del af de Bestemmelser, som findes i Regjeringens Forslag, men det har paa den anden Side paa